

Předmětem naší práce je kultura piva v české společnosti, její specifika a vývoj historický, společenský, kulturní a lokální. Šlo nám o posouzení úlohy piva v české společnosti, které kolem sebe vytváří kulturní konfiguraci, o jeho místo a váhu v kulturním a sociálním systému, o jeho vliv na chování a prožívání jedince.

V naší práci jsme se zaměřili na proměny v kulturně dějinném vývoji konzumace piva na našem území, na hospody jako veřejná místa pití, které jsou aktivní kulturní a sociální institucí. V hospodě dochází k prosociálnímu a recipročnímu chování, je to prostředí aktivní sociální interakce. V práci se také zabýváme myšlenkou, že české národní obrození má své kořeny ve venkovské hospodě, kde se zachoval český jazyk. Dále v práci poukazujeme na vývoj výroby piva a s tím spojených institucí, na status štamgasta, jako na svébytnou kulturní a sociální kategorii. V neposlední řadě jsme zmínili i na genderovou problematiku, kdy dříve nebylo možno, aby žena vešla sama do hostince, aniž by jí byl přiznán status někoho, kým nebyla. Cílem práce tedy bylo provést určitou heuristickou a kompilační analýzu kulturně historického vývoje dané problematiky. Jako základ jsme si určili okruhy – vývoj a proměnu piva a hostince v rámci evropského alimentárního systému a celospolečenských změn, hospodu v lokálním prostředí, vznik a vývoj pivovarů, obraz štamgasta a přístolních společností a krátce jsme zmínili ženy a hostince.